

kommes, for at hjælpe Grønlænderne frem til at leve deres Liv paa eget Ansvar, saa at vi snarest muligt kan høre op med det Formynderskab hernede fra, som i Virkeligheden har været en stor Hindring for Grønlændernes Selvudfoldelse. — Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Vangaard: Det er kun nogle ganske korte Bemærkninger, jeg skal gøre. Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen skal jeg sige, at jeg formener, det er en Misforstaaelse, naar han gik ud fra, at der i Sysselraadene blev lige saa mange Danske som Grønlændere; det er kun paa et enkelt eller ganske enkelt Sted, det kan blive Tilfældet, nemlig hvor der bor tilstrækkeligt mange Danske; ellers vil der sikkert kun komme en eller to Danske ind i Sysselraadene.

Det ærede Medlem talte om, at Indhandlingsprisen for Varerne skulde staa i Forhold til Værdien. Det, tror jeg, vil blive meget vanskeligt under de nuværende Forhold, saa længe Monopolhandelen opretholdes. Man skulde saa give fuld Værdi for Ræve- og Isbjørneskind og for Sælhundene, medens man nu er i Stand til at give mere for Sælerne og mindre for Ræve- og Isbjørneskind. Det vilde føre til en hurtig Udryddelse af disse Dyr, hvis man da ikke traf andre Foranstaltninger, indførte Fredningsbestemmelser i meget betydeligt Omfang.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte sig meget skeptisk om Danskundervisningens Nytte og mente, at det væsentlig kun vilde blive for Kolonistederne, den vilde faa Betydning. Ja, ja, men selv om det kun væsentlig bliver der, saa vil det ogsaa have sin meget store Betydning, da de i mange Maader er de kulturelle Centrér, og den danske Undervisning vil derfor have Betydning for hele Grønland. Det ærede Medlem Hr. Povlsen var endnu mere skeptisk overfor den danske Undervisning, navnlig overfor den delvis obligatoriske. Det kan jeg ikke forstaa. Man tilsigter kun her at komme en Stemning i Møde, der næres af Grønlænderne selv, og naar de har det Ønske at lære Dansk — og det lyder enstemmigt fra alle Sider — mener jeg, at vi bør støtte denne Bestræbelse i Stedet for at modtage den med betydelig Skepsis.

Der blev sagt fra det ærede Medlem Hr. Pürschel noget om, hvor langt Grønlænderne stod tilbage i Civilisation, og som Eksempel nævnte han en Beretning af

Mylius Erichsen om, at Kvinderne sad og tyggede paa Skindbukserne for at gøre dem rigtig bløde. Nu læser man jo meget, og jeg vil indrømme, at det naturligvis er kedeligt, at man ikke selv har set noget af det deroppe, men mon dette dog ikke kun gælder de Steder, hvor den danske Civilisation ikke har sat sit Præg, de Steder, hvor Mylius Erichsen har foretaget sine egentlige Opdagelsesrejser, altsaa i Nord- og Østgrønland. Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte ogsaa nærmest paa Baggrund af dette: at fare i Mag. Ja, selvfølgelig skal vi ikke forcere det lille Folks Udvikling frem til Civilisation i et Tempo, hvor de ikke kan modtage den, men jeg mener rigtignok, at vi skal følge Lovens Rammer. De Rammer, der er sat her, skal Administrationen se at fylde, og i den Henseende er jeg ikke sikker paa, at det er helt klogt, at der fares i Mag. Der har saamænd været Lyst nok til at fare i Mag paa det Omraade hos den grønlandske Styrelse, men hvis den lader sig dysse i Søvn med, at der ogsaa indenfor Lovens Rammer kan fares i Mag, er jeg bange for, at der ingenting kommer ud af det hele. Hvis det ærede Medlem har tænkt paa, at der udenfor Lovens Rammer kunde fares i Mag, saa kan jeg være enig med ham. Men Lovforslaget, som det foreligger, er et Udtryk for det Stadium, som man nu mener at kunne føre Grønlænderne frem til, og det Stadium, mener jeg, hurtigst bør følges, for hvis det ikke skal følges og ikke skal opfyldes, hvis der intet skal gøres ud af dansk Undervisning, saa er der een uvægerlig Betingelse for, at alt det kan gaa godt, og det er, at Landets Afspærring og Monopolhandelen bevares. Men vi har ingen Garanti for, at Landets Afspærring kan bevares og kan opretholdes, og vi er enige om, at der bør stræbes hen til, at Monopolhandelen afskaffes, og derfor gælder det ogsaa om indenfor det Tempo, der er forsvarligt og muligt, at føre Grønlænderne frem fra at være et Naturfolk, en Museumsgenstand, til Civilisationen og ganske sikkert ogsaa til den danske Civilisation. Hvis man lukker op for Grønland, uden at denne Befolkning er i betydelig Grad fremskredet i dansk Civilisation, vil det sikkert føre til, at Landet tabes for os.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg antager, at jeg vil imødekomme et almindeligt Ønske hos det desværre saa ringe Tal af Medlemmer, som er til Stede her, naar jeg søger at fatte mig i størst mulig